

naša mesta in trgi. Njegovi volilci ne vedo ničesar o njem in njih je — vsaj na tihem — sram tega poslanca, moža, ki jim ga ni nihče vrnil. To pa pri toliki inteligenci, kakor je doma v mestih in trgih, *) pač ni mogoče.

(Konec prih.)

Čast, komur čast!

Družba sv. Mohorja je ponos slovenskega naroda; tega nikdo ne zanikuje, še naši sovražniki ne, le slepa strast tega ne vidi. Nek plemenitaš — brez plemenitega srca — nas je nekda v državnem zboru očitno osramotil ter izrekel, da bi on zamogel vse slovenske knjige spraviti v robček, ki ga v žepu nosi. Še njegov prostorni grad ne spravi pod streho vseh bukev, kar jih je samo družba sv. Mohorja že izdala. Njegov robec bi moral biti širok in dolg, kakor jezik njegov, če bi hotel našo književnost vanj spraviti. Strast mu je skrivoma vzela robček iz žepa ter mu zavezala oči, da ni videl slovenskih knjig!

Toda otroci bogatih staršev radi lenobo pasejo in zapravljajo. Mi se bogatega sadu, katerega je prinesla družba Mohorjeva sicer slobodno veselimo, pa zdaj ne smemo rok križem djati, da družba ne zajde na rakovo pot, ampak skrbimo, da še bolj in bolj napreduje.

Naj še tedaj tudi jaz v ta namen porinem!

V naši lavantinski škofiji bi namreč število udov lahko tu in tam še precej poskočilo. Naj povem odkritosrčno svoje misli!

1. Dekanija Slov. Bistrica. Tukaj nosite venec župniji Makole in Spod. Polskava, drugod bi še povsod družba zamogla udov pridobiti, zlasti pa v Gornji Polskavi, v Črešnjevcih, pri sv. Martinu na Pohorju in v Poličanah.

2. O dekaniji Braslovski ne moremo druga reči, kakor „čast, komur čast“, vendar Št. Pavel je najnaprej!

3. V veliki dekaniji Breški imajo male Zdole prvo besedo; tudi Koprivnica je čvrsta; Kapele, Sromlje in Zabukovje pa dajo premalo udov.

4. V Celjski dekaniji je povsodi krepko življenje. Žavec nosi bandero, Št. Peter in Polzela vrlo stopata za njim.

5. Dekanija Dravsko Polje je vseskozi premalo probujena: Fram se še najbolj giblje.

6. V dekaniji Gornji grad ne vemo skorej, komu da bi venec prisodili; Nazaret, Šmartno in Gornji grad so prvi v zlatih bukvah.

7. Dekanija Jareninska, kakor je davna, tako je slavna; samo spodnjo Kungoto in Svičino še bo treba vzbuditi.

8. V Konjiški dekaniji damo Prihovi venec in Št. Jerneju krono; Konjice, Žiže in Zreče še nimajo pravega življenja.

9. V Kozji dekaniji je Pilštanj prvak in Podsreda junakinja; medel je sv. Peter in menda tudi Polje.

10. V Laški dekaniji se sv. Miklavžu radi odkrijemo, njemu ni para v škofiji; tudi Dol je imeniten, Jurjev kloster in sv. Marjeto pohvalimo; Laški trg, sv. Rupert in Loka bi še nam naj več udov dali.

11. V Lenarški dekaniji skorej da ne vemo, komu bi prvo mesto dali; tekmovanje je veliko med sosedi; vendar moramo reči, da je sv. Jurij na konji.

12. Dekanija Ljutomer, da-si po številu duš ni največja, vendar Mohorjevi družbi daje največ udov v celi škofiji živelci! Prvi glas pojeta Ljutomer in Kapela. sv. Peter dobro pomaga k veseli viži. Slabo je pri sv. Juriji, slabše pri sv. Antonu, najslabše pa pri sv. Križi. V Veržejci pridejo na sto župljanov štirje udi, pri sv. Križi pa dva.

(Dalje prih.)

Gospodarske s'vari.

Ovčič ali sajevec na kravjem vimenu.

Pri kravi se nameri večkrat, da se ji vname vime in jej več ali manj oteče. Takemu otoku se pravi po navadi ovčič ali pa tudi sajevec. Navadno ne gre v tej bolezni kravi za življenje in torej gledé tega ni nevarna, vendar pa shuja in če ima tele, tedaj ima človek velike sitnobe z njim, ker mu krava ne daje mleka.

Uzrokov je tej bolezni lahko raznih in zato je tudi bolezen sama različna, v časih nevarna, v časih ne, v časih se ozdravi sama, v časih pa je treba seči po zdravlilu. Kaj je krivo, da je vime oteklo, to je tedaj prvo vprašanje, ako kaže krava oteklo vime.

V časih je v vimenu le zastalo mleko in tedaj ni še prave bolezni; v časih pa je vime polno krvi in tedaj je že vneto. Sem ter tje pa zalije meza mlečne žlezice in se strdi v vimenu, ali pa se začne vneto vime že gnojiti in tedaj je le-ta gnoj kriv, da je vime kravi zateklo.

Ako je vime le za to napeto, ker je v njem mleko zastalo, tedaj še vime ni boleče in tudi vroče ni še posebno, vsaj prvi den potem, ko je zastalo mleko. Kedar človek to zapazi, tedaj je prvo, česar je treba. — kravo pomolztiti, se ve. da iz kraja prav rahlo, kajti vime je že občutljivo. Če se pa ne opravi to še v pravem času, vname se vime ali napravi se prisad in to tem brž, čem mastneje je bilo mleko, ki je zastalo v vimenu.

Iz tega si vzame lahko vsaka gospodinja nauk, naj ali že sama molze ali pa sem ter tje pogleda za deklo, kako da kaj molze. Kar smo že večkrat rekli na tem mestu, to še povdar-

*) Oj, oj, ni že le take sile s to inteligenco! Stavoc.

jamo sedaj posebno, da je treba molzti kravo dobro in do kraja, ne le tako bolj po vrhu.

Če se je vime že vnelo kravi, ni težko, da človek to izpozna in ve, kaj da mu je storiti. Vime, ki se je že vnelo, je celo ali na pol napeto, vroče, rdeče, boleče in če je vnetje že posebno hudo, tedaj pristopi rada vročnica. S tem se čuti žival že vso bolno, pobesi glavo, ne je, ne prežvekuje, nič je ne žeja, gobec in nosnice pa so ji vroče in rdečkaste. Žival je sedaj vsa v potu, sedaj pa se sopet trese mraza, žila in srce ji bije hitro, vsaj hitreje, kakor je sicer pri njej. Mleko, ki se izmolze v tem času, je po gostem krvavo. Tako vnetje traje do treh ali pet dni.

Dobro je le tedaj k malu, če se vkroti vnetje že koj iz početka, če se pa ne odvrne naval krvi, ki sili v vime, primeri se rado, da postane vime deloma trdo ali pa začne celo se gnojiti.

(Dalje prih.)

Cepilni vosek.

Sopet bo prišel skoro čas za cepljenje in obrezovanje drevja, k cepljenju je pa cepilni vosek potreben. Po večletni skušnji sodim, da mi mrzlo tekoči vosek najbolje služi. Topel vosek pa ne tako, kajti tega moraš v za to napravljene posodi poprej nad lučjo, ali žrjavico vselej, preden ga moreš rabiti, raztopiti, in če ni dobro napravljen, se rad lušči. To pa je cepičem v kvar in se jih zato lahko več posuši. Mrzlo tekoči vosek se pa ne lušči in rabiš ga lahko v vsakem času.

Tak vosek je tudi najboljšo mazilo za drevesne rane. Napravi se pa tako-le: Vzami eno kilo smrekove smole, 40 gramov svinjske masti ali loja in po časi na žrjavici raztopi. Potem, ko se je zmes na pol shladila, prilivaj po času, s prva samo po kapljicah, 150 gramov vinskega cveta (špirita) pa pazi, da ne boš preblizo ognja in dobro premešaj, ter ga hrani v zaprti posodi. Če ti postane po več mesecih vosek trd, postavi ga na gorko peč in nekaj kapljic špirita prilij, tedaj bode sopet dolgo časa za rabo.

Tak mrzel, tekoči vosek, v kositarskih škatljicah po $\frac{1}{2}$ kile, prodaja po 50 kr. g. J. Jeglič, trgovec v Račjem (Kranichsfeld.)

F. P—k.

Sejmovi. Dne 14. januarija pri sv. Filipu v Kozj. okraji. Dne 16. januarija v Imenem (za svinje). Dne 17. januarija v Kapelah, v Gornji Račgoni, v Petrovčah in na Bregu v Ptuj, Dne 19. januarija v Poličanah.

Dopisi.

Iz Brežic. (Naše življenje.) Minolo je zopet leto, katero ne pride nikoli več, minolo je pa tudi vse, kar se je v tem letu zamudilo,

Pregovor pravi: Ne odlagaj, kar dones lahko storiš, na jutrajšnji dan, ker ne veš, ako ga učakaš. Novo leto tirja račun, kako smo kaj v starem gospodarili, tirja pa tudi načrt za gospodarstvo v novem letu. Ne mislim danes govoriti o računu in načrtu splošnjega gospodarstva, moj namen je, nekoliko na politično polje in duševno stanje se ozreti, kaj se je v preteklem letu storilo in kaj se naj v novem letu stori. Žal, da nazaj je žalosten pogled. Naše občine slabo korakajo naprej, kajti večina je še vklejnjena v verige zagrizenega nemčurstva. Ali nekaj se je le storilo v našem okraji. Blizo nas, Breščanov je občina Globoko, katera se je možato potegnila za slovensko šolo; tam so zavedni občani. Kakor se sliši, je znani rodoljub k temu, dobremu početju mnogo storil. Za to mu bodo gotovo tudi naši potomci hvaležni, ali naši nemčurje ga pisano gledajo. On pa se ne zmeni zato, on je in bo delaven na narodnem polji; kakor se mu vidi, mu je pa to prirojeno. Zatem je sklenila tudi občina Pišece in Bojsno se potegniti za slovensko šolo. In tako je cela fara Pišečka pokazala, da je zvesta narodu slovenskemu. Posnemajte, vsi gg. župani, to dobro početje in tako se bo jez proti nemškim valovom naredil. — Letos se bodo vršile volitve županov in srenjskih odborov, dragi rojaki, storite svojo sveto dolžnost, da se dobri in pošteni možje izvolijo in si potem pravega župana postavijo. Le tak župan more nestrashljivo delovati, ne pa tisti, kateri se prikupuje s pijačo in z jedili; tak župan ni pravi in tam je tudi slabo, kjer morajo žandarji red delati in uradniki nasvete staviti. Začnimo novo leto tako, da bomo imeli ob konci dosti veselega poročati, držimo se gesla: vse za vero, dom in cesarja in potem bode nam veljala prislovica: Nebo se zablisne in glas se začuje: Slavljén le tisti bo, ki rod svoj spoštuje.

Od sv. Benedikta. (Svarilo.) Naša zmiraj tiha dolina je sedaj še bolje zapuščena, ni pri nas nobene zabave; kdor ne čita rad slovenskih knjig, časnikov, tisti ničemurno zapravlja drage, kratke ure življenja v pohajkovanji, v kvartanji, popivanji itd. V lanskem pustu nas je nekaj zabavljaj pritepenec, bil je zastopnik neke zavarovalnice, zvali so ga za „agenta“, bolje rečeno: bil je od šmenta. Po naših dolinah je potipaval tisti jezičnik posestnikom na srca, na mošnje in marsikaterega jo opeharil. Čislali so nekateri tega pustolovca, ker je zares znal jezik brusiti in čenčarije vganjati, le čakali so na to da bi se prikazal mož in usta so odpirali, kedar je katero debelo zlagal, ali poznej so se prepričali, da je bil male cene. Pri narodnih je bil naroden, v obče pa nemčur, psovatelj slavjanskih zadev. Vse slovenske snovi je podkapaval, posebno